

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá diverzifikovaným pojetím češství. Hlavní tezí je porovnání typů a rovin vztahu k vlasti, na jedné straně u (politické) emigrace po roce 1948 a na straně druhé „domácího“ českého obyvatelstva.

V práci budou stručně zmíněna i předcházející údobí českého vystěhovalectví, hospodářsko-sociální situace na přelomu 19. a 20. století, 50. léta 20. století atd. To vše v kontextu historického odklonu českých zemí od Západu, avšak právě tam mířily kroky poúnorových emigrantů. V tomto ohledu je klíčový popis českého společensko-politického dění v očích tehdejších občanů, oficiální propagandy a emigrantů. Tehdejší obraz Západu či emigrantů spolu s ostatními závěry bude komparován se základními teoriemi migrace a migrační politiky. V bodě politické emigrace bude práce citovat dobové zákonné normy včetně paragrafového znění.

Práce se zabývá výlučně emigranty na Západ. Zejména do západní Evropy, USA a Kanady, ale i do Austrálie či Izraele. Reflektuje směr a hlavní centra emigrace, ověřuje relevantnost informací o počtu exilových Čechů, schopnost jejich seberealizace v nové vlasti, včetně spolků a organizací či snahu o komunikaci se svou domovinou či následnou reemigraci.

Cílem práce, která se opírá zejména o výše zmíněné informace, není popis odchodu ze staré vlasti ani následná asimilace v nové, ale zhodnocení formy uvědomění si češství a příslušnosti k českému národu těchto emigrantů v porovnání s neemigrujícími. K získání informací práce využije vlastní výzkum a odbornou literaturu. Výzkumná část využije řádově desítky dotazníků a několik rozhovorů. V rámci výzkumu budou osloveny tři skupiny respondentů, tedy Češi v emigraci, reemigranti a domácí obyvatelstvo.